

Sygn. akt II K 82/15

I. WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 czerwca 2016 roku.

Sąd Rejonowy w Nidzicy II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący SSR Marek Maculewicz

Protokolant asystent sędziego Wojciech Kopczyński

przy udziale oskarżyciela – nieobecny, zawiadomiony

po rozpoznaniu w dniach 12 stycznia, 26 stycznia, 01 marca, 05 kwietnia, 06 maja i 10 czerwca 2016 roku w N.

z oskarżenia Urzędu Celnego w S.

sprawy **A. P. (1)** ur. (...) w W., s. C. i S. z d. P.,

oskarżonego o to, że: w bliżej nieokreślonym miejscu i czasie, jednak nie później niż w okresie od 28 marca 2010 roku do 30 kwietnia 2010 roku polecił wykonanie czynu zabronionego K. N. (1), P. K. (1) i T. M. (1), polegającego na sprowadzeniu na terytorium kraju w miejscowości B. wyrobów akcyzowych bez uprzedniego oznaczenia znakami akcyzy w postaci (...) paczek papierosów różnych marek, przy czym: w dniu 28 marca 2010 roku K. N. (1) 4000 paczek papierosów marki V. oraz w dniu 04 kwietnia 2010 roku 5850 paczek papierosów marki V. i 500 paczek papierosów marki L. (...), w dniu 28 marca 2010 roku P. K. (1) 6260 paczek papierosów marki V., w dniu 30 kwietnia 2010 roku T. M. (1) (...) paczek papierosów marki J. (...) i (...) paczek papierosów marki L. (...), które uprzednio zostały wprowadzone na obszar celny Unii Europejskiej z Rosji bez dopełnienia obowiązku celnego polegającego na przedstawieniu organowi celnemu i zgłoszeniu towaru celnego, w ten sposób, że wskazał miejsce załadunku papierosów w zakładzie wulkanizacji w miejscowości E. w okolicy Smoleńska w Rosji, sposób przewozu papierosów, jakim były koła naczep oraz za ich pośrednictwem przekazywał pieniądze osobom dokonującym załadunku papierosów, przez co nastąpiło narażenie na uszczuplenie należności celnej w kwocie 18.824,00 zł oraz należności podatkowych w kwocie 303.009,00 zł, w tym podatku akcyzowego w kwocie 239.081,00 zł oraz podatku od towarów i usług w kwocie 63.928,00 zł,

tj. o przestępstwo skarbowe z art. 9 § 1 kks w zw. z art. 54 § 1 kks w zb. z art. 63 § 2 i 6 kks w zb. z art. 86 § 1 i 3 kks w zw. z art. 7 § 1 kks,

o r z e k a:

I. oskarżonego **A. P. (1)** uznaje za winnego tego, że:

1. w okresie od 28 marca 2010 roku do 04 kwietnia 2010 roku z nieustalonego miejsca, kierował wykonaniem czynu zabronionego przez K. N. (1) i P. K. (1), polegającego na sprowadzeniu na terytorium kraju w miejscowości B. wyrobów akcyzowych bez uprzedniego oznaczenia znakami akcyzy w postaci (...) paczek papierosów różnych marek, przy czym w dniu 28 marca 2010 roku przez K. N. (1) 4000 paczek papierosów marki V. oraz w dniu 04 kwietnia 2010 roku 5850 paczek papierosów marki V. i 500 paczek papierosów marki L. (...), w dniu 28 marca 2010 roku przez P. K. (1) 6260 paczek papierosów marki V., które uprzednio zostały wprowadzone na obszar celny Unii Europejskiej z Rosji bez dopełnienia obowiązku celnego polegającego na przedstawieniu organowi celnemu i zgłoszeniu towaru celnego, w ten sposób, że wskazał czas i miejsce załadunku papierosów w zakładzie wulkanizacji w miejscowości E. w okolicy S. w Rosji, sposób przewozu papierosów, jakim były koła naczep, sposób przekazania

pieniędzy osobom dokonującym załadunku papierosów, miejsce rozładunku papierosów w Polsce, przez co nastąpiło narażenie na uszczuplenie należności celnej w kwocie 13.988,00 zł oraz należności podatkowych w kwocie 219.733,00 zł, w tym podatku akcyzowego w kwocie 173.208,00 zł oraz podatku od towarów i usług w kwocie 46.525,00 zł,

tj. za winnego przestępstwa skarbowego z art. 9 § 1 kks w zw. z art. 54 § 1 kks w zb. z art. 63 § 2 i 6 kks w zb. z art. 86 § 1 i 3 kks w zw. z art. 7 § 1 kks,

2. w dniu 30 kwietnia 2010 roku, działając w zamiarze popełnienia przestępstwa przez T. M. (1), ułatwił mu jego dokonanie poprzez udostępnienie mu ciągnika siodłowego wraz z naczepą, sprowadzenie (...) paczek papierosów marki J. (...) i (...) paczek papierosów marki L. (...), które uprzednio zostały wprowadzone na obszar celny Unii Europejskiej z Rosji bez dopełnienia obowiązku celnego polegającego na przedstawieniu organowi celnemu i zgłoszeniu towaru celnego, przez co nastąpiło narażenie na uszczuplenie należności celnej w kwocie 4.836,00 zł oraz należności podatkowych w kwocie 83.276,00 zł, w tym podatku akcyzowego w kwocie 65.873,00 zł oraz podatku od towarów i usług w kwocie 17.403,00 zł,

tj. za winnego przestępstwa skarbowego z art. 18 § 3 kk w zw. z art. 20 § 2 kks w zw. z art. 54 § 1 i 2 kks w zb. z art. 63 § 2 i 6 kks w zb. z art. 91 § 1 i 4 kks w zw. z art. 7 § 1 kks,

i za to:

- za czyn opisany w punkcie **1.** na podstawie art. z art. 9 § 1 kks w zw. z art. 54 § 1 kks w zb. z art. 63 § 2 i 6 kks w zb. z art. 86 § 1 i 3 kks w zw. z art. 7 § 1 kks skazuje go i na podstawie art. 54 § 1 kks w zw. z art. 7 § 2 kks wymierza mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności oraz karę grzywny w ilości 200 (dwieście) stawek dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki na kwotę 300 (trzysta) złotych,

- za czyn opisany w punkcie **2.** na podstawie art. z art. 18 § 3 kk w zw. z art. 20 § 2 kks w zw. z art. 54 § 1 i 2 kks w zb. z art. 63 § 2 i 6 kks w zb. z art. 91 § 1 i 4 kks w zw. z art. 7 § 1 kks skazuje go i na podstawie art. 54 § 1 i 2 kks w zw. z art. 7 § 2 kks w zw. z art. 19 § 1 kk w zw. z art. 20 § 2 kks wymierza mu karę grzywny w ilości 30 (trzydzieści) stawek dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki na kwotę 300 (trzysta) złotych,

II. na podstawie art. 85 §1 kk w zw. z art. art. 20 § 1 kks przy zast. art. 2 § 2 kks orzeka wobec oskarżonego karę łączną grzywny w wysokości 200 (dwieście) stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 300 (trzysta) złotych,

III. na podstawie art. 69 § 1 i 2 kk, art. 70 § 1 pkt 1 kk w zw. z art. 20 § 1 kks przy zast. art. 2 § 2 kks wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesza oskarżonemu tytułem próby na okres 3 (trzech) lat,

IV. na podstawie art. 34 § 1, 2 i 4 kks w zw. z art. 22 § 2 pkt 5 kks orzeka wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia działalności gospodarczej o profilu transportowym w obrocie zagranicznym na okres 3 (trzech) lat,

V. na podstawie art. 3 ust. 1 w zw. z art. 21 pkt 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. z 1983 r. Nr 49, poz. 223 ze zm.) i art. 627 kpk w zw. z art. 113 § 1 kks zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe w kwocie 12.486,87 zł (dwanaście tysięcy czterysta osiemdziesiąt sześć złotych 87/100), w tym opłatę w kwocie 12.180,00 zł (dwanaście tysięcy sto osiemdziesiąt złotych 00/100).

ZARZĄDZENIE

1. odnotować,

2. odpis wyroku doręczyć:

a) oskarżycielowi publicznemu,

b) oskarżonemu A. P.,

c) obrońcy oskarżonego adw. J. J.,

3. za 7 dni.

N., 24 czerwca 2016 r.

Sygn. akt II K 82/15

UZASADNIENIE

Na podstawie całokształtu okoliczności ujawnionych w toku rozprawy głównej, Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Oskarżony **A. P. (1)** ma (...) lat, posiada wykształcenie (...). Jest żonaty, ma (...) dzieci. Na swoim utrzymaniu posiada jedno 19-letnie dziecko i żonę. Żona oskarżonego prowadzi gospodarstwo rolne o powierzchni 30 h. Dom mieszkalny wskutek podziału majątku został przepisany na żonę. Oskarżony nadal prowadzi własną działalność gospodarczą, z której w 2013 r. osiągnął dochód około 56 tysięcy złotych i 15 tysięcy złotych tytułem wynagrodzenia. Posiada ruchomości w postaci środków transportowych (ciągników siodłowych) w liczbie 15 sztuk, jak również posiada udziały w Spółce (...) w S. w wysokości 85%. Swój stan zdrowia ocenia jako dobry. Nie karany. Nie leczony psychiatrycznie ani odwykowo

(dowód: wyjaśnienia oskarżonego A. P. (1) k. 346-346v, 419v-420, 555v, karta karna k. 344, informacja US k. 368).

Oskarżony A. P. (1) od 12 lutego 1991 r. prowadzi działalność gospodarczą pod nazwą firmy (...), która polegała na przewozie różnych towarów na teren byłego Związku (...), głównie do Rosji. Samochody firmy były oznaczone pod jeden kolor, plandeki posiadały białe napisy z logo firmy. W działalności gospodarczej prowadzonej przez oskarżonego sprawami naboru kierowców, organizacji pracy kierowców, ustalaniem tras, rozliczaniem wyjazdów, prowadzeniem akt osobowych kierowców zajmowała się D. R. (1), a w okresie od 2011 r. do 2014 r. także E. R. (1).

Po kryzysie gospodarczym w 2009 r. w firmie oskarżonego zaczęło brakować kierowców, pojawiła się duża rotacja w zatrudnieniu kierowców. W związku z zaistniałą sytuacją żona oskarżonego zamieściła w gazetach ogłoszenia z ofertą pracy w charakterze kierowcy. Na zamieszczone ogłoszenie do firmy oskarżonego zaczęli zgłaszać się kierowcy, m.in. na ofertę pracy odpowiedział kierowca K. K. (1). Wkrótce u oskarżonego podjęli pracę członkowie rodziny K. K. (1), w tym także P. K. (1).

W 2009 roku na stanowisku kierowcy został także zatrudniony **K. N. (1)** z wynagrodzeniem na poziomie płacy minimalnej. Jeździł on samochodem ciężarowym do Rosji, zazwyczaj w okolice M.. W miesiącu marcu 2010 r., po kilku miesiącach pracy K. N. (1), z uwagi na swoją trudną sytuację finansową, zwrócił się do oskarżonego A. P. (1) z prośbą o podwyższenie mu wynagrodzenia. Wówczas oskarżony powiedział, że nie może podwyższyć pensji K. N. (1), jednakże stwierdził, że istnieje możliwość dorobienia do pensji na przemyśle papierosów z Rosji. K. N. (1) miał przewozić do Rosji legalny towar, a w drodze powrotnej miał w kołach przemycać papierosy. Nielegalne papierosy miał przywozić do bazy w miejscowości Z., w której miał pozostawiać samochód. Rozładunkiem papierosów miały zajmować się inne osoby. Organizacją oraz rozliczeniem za papierosy w całości zająć się miał oskarżony. Oskarżony stwierdził, że wszystko jest ustalone i nie ma przy tym żadnego ryzyka. Powiedział też, że jego kierowcy w taki sposób przemycają papierosy do Polski i są zadowoleni, bo dodatkowo na tym zarabiają. Po wykonaniu zleconego kursu oskarżony miał wypłacić K. N. (1) premię, a jeśli zlecenie zakończyłoby się niepowodzeniem, to oskarżony miał pomóc w spłacie grzywny nałożonej na kierowcę. Oskarżony stwierdził, że w takich sytuacjach już pomagał swoim kierowcom w spłacie kar grzywny. W rozmowie tej K. N. (1) przystał na taką ofertę dodatkowego zarobku do pensji.

W wykonaniu tych ustaleń K. N. (1) kilka dni przed dniem 28 marca 2011 r. wyjechał do Rosji zestawem ciężarowym składającym się z ciągnika siodłowego marki V. o numerze rejestracyjnym (...) i naczepy o numerze rejestracyjnym (...), w której wiozł legalny towar. Po dojechaniu na miejsce i rozładowaniu naczepy K. N. (1),

zgodnie z wcześniejszymi ustaleniami, telefonicznie zawiadomił o tym oskarżonego, który udzielał mu dalszych instrukcji. Oskarżony telefonicznie przekazał K. N. (1) informację, że ma się on swoim zestawem ciężarowym udać na parking w miejscowości E. w okolicach Smoleńska. Po dojechaniu na parking K. N. (1) telefonicznie zawiadomił o tym oskarżonego. Po kilkudziesięciu minutach blisko naczepy zestawu ciężarowego K. N. (1) podjechał samochód dostawczy na rosyjskich numerach rejestracyjnych, z którego wysiadło dwóch lub trzech Rosjan. Rosjanie zdjęli dwa koła zapasowe z naczepy oraz 2 koła z przedniej podniesionej osi naczepy, po czym założyli do naczepy koła ze znajdującymi się wewnątrz papierosami bez znaków akcyzy. Po założeniu tych kół K. N. (1) ruszył swoim zestawem ciężarowym do Polski, a konkretnie do bazy w miejscowości Z.. W dniu 28 marca 2010 roku K. N. (1) został zatrzymany przez funkcjonariuszy urzędu celnego na polsko-litewskim przejściu granicznym w B.. Celnicy ujawnili w kołach naczepy zestawu ciężarowego K. N. (1) papierosy bez polskich znaków akcyzy w ilości 4000 paczek, przez co nastąpiło narażenie na uszczuplenie należności celnej w kwocie 3.454 zł oraz należności podatkowych w kwocie 52.967 zł, w tym podatku akcyzowego w kwocie 41.712 zł oraz podatku od towarów i usług w kwocie 11.255 zł. K. N. (1) telefonicznie skontaktował się z oskarżonym, informując go o wykryciu przemycanych papierosów przez funkcjonariuszy celnych. Oskarżony wówczas poinformował K. N. (1), że nic się nie stało, że K. N. (1) ma winę wziąć na siebie i wracać do bazy. Po powrocie do bazy w miejscowości Z. oskarżony spotkał się z K. N. (1) i powiedział mu, że „odkuję się” on następnym razem, gdyż już za tydzień ponownie będzie przewoził nielegalne papierosy z Rosji do Polski.

P. K. (1) pracował w firmie oskarżonego jako kierowca od 2010 r. z wynagrodzeniem zależnym od ilości kursów. Pewnego dnia P. K. (1) wyjechał swoim zestawem ciężarowym w trasę, jednakże oskarżony A. P. (1) pojechał za nim, dogonił go, a następnie go zatrzymał. Wówczas oskarżony zaproponował P. K. (1) dodatkowy zarobek za przemyt papierosów z Rosji do Polski w kołach naczep. Oskarżony stwierdził też, że wszystko jest ustalone, a P. K. (1) ma tylko podstawić zestaw ciężarowy na parking w miejscowości E. w okolicach Smoleńska. Jednakże w razie wykrycia papierosów przez celników P. K. (1) miał wziąć winę na siebie, a w razie wpadki oskarżony miał pomagać mu w spłacie grzywien. P. K. (1) ze względów finansowych przystał na propozycję oskarżonego, zgodził się na przemycanie papierosów w kołach naczep i kilka razy udało mu się w ten sposób przywieźć papierosy do Polski. W tych sytuacjach po przyjeździe do Polski zestaw ciężarowy z nielegalnymi papierosami w kołach naczepy zostawiał w bazie firmy oskarżonego w miejscowości Z. albo też w pobliżu miejscowości R. lub w pobliżu miejscowości W.. Po przyjeździe do miejscowości Z. nie pomagał w rozładunku papierosów, zaś po przyjeździe w pobliżu miejscowości R. lub W. osobiście zajmował się rozładunkiem papierosów. W opisanych sytuacjach czasem P. K. (1) otrzymywał od oskarżonego A. P. (1) zaklejoną kopertę z pieniędzmi, którą przekazywał Rosjanom w miejscowości E. przy załadunku nielegalnych papierosów, a czasem oskarżony osobiście rozliczał się z Rosjanami bez pośrednictwa P. K. (1). Za udany przemyt papierosów do Polski P. K. (1) za każdym razem otrzymywał od oskarżonego pieniądze w kwocie około 1.500 zł.

Kilka dni przed 28 marca 2010 r. P. K. (1) po raz kolejny wyjechał swoim zestawem ciężarowym składającym się z ciągnika siodłowego marki V. o numerze rejestracyjnym (...) i naczepy o numerze rejestracyjnym (...) z legalnym towarem do Rosji. Po rozładowaniu towaru w Rosji telefonicznie zawiadomił o tym oskarżonego. Wówczas oskarżony telefonicznie poinformował go, by udał się na parking w miejscowości E. w okolicy Smoleńska. Po dojechaniu na parking P. K. (1) wszedł do znajdującego się przy parkingu zakładu wulkanizacyjnego i, zgodnie z instrukcjami oskarżonego, oczekiwał aż Rosjanie założą koła z ukrytymi wewnątrz papierosami. Po założeniu kół przez Rosjan P. K. (1) wracał zestawem ciężarowym do bazy w miejscowości Z.. Miał zestaw ciężarowy zostawić w bazie, zaś rozładunkiem papierosów miały zajmować się inne osoby. W dniu 28 marca 2010 r. zestaw ciężarowy P. K. (1) został zatrzymany przez funkcjonariuszy urzędu celnego na polsko-litewskim przejściu granicznym w B.. Celnicy ujawnili w kołach naczepy zestawu ciężarowego 3260 paczek papierosów bez polskich znaków akcyzy, przez co nastąpiło narażenie na uszczuplenie należności celnej w kwocie 5.216 zł oraz należności podatkowych w kwocie 82.780 zł, w tym podatku akcyzowego w kwocie 65.279 zł oraz podatku od towarów i usług w kwocie 17.501 zł. P. K. (1), zgodnie z tym, co ustalił z oskarżonym, przyznał się do przemytu papierosów, siebie obarczając winą za przemyt. Oskarżony powiedział P. K. (1), że „odkuję się” on następnym razem, gdyż już za tydzień ponownie będzie przewoził nielegalne papierosy z Rosji do Polski.

W dniu 28 marca 2010 r. funkcjonariusze urzędu celnego na polsko-litewskim przejściu granicznym w B., poza zestawami ciężarowymi kierowanymi przez K. N. (1) i P. K. (1), zatrzymali jeszcze jeden zestaw ciężarowy firmy oskarżonego składający się z samochodu ciężarowego marki (...) o numerze rejestracyjnym (...) oraz naczepy o numerze rejestracyjnym (...), kierowany przez J. J., który w kołach naczepy przewoził 2500 paczek papierosów. Wszystkie trzy zestawy ciężarowe wjechały na przejście graniczne w jednej kolumnie. Wyrokiem Sądu Rejonowego w Suwałkach z dnia 13 lipca 2010 r. w sprawie II Ks 126/10 J. J. skazany został na karę 250 stawek dziennych grzywny po 60 zł każda.

W dniu 30 marca 2010 r. około godziny 15⁰⁰ P. K. (1) i K. N. (1) ponownie wyjechali do Rosji jednym zestawem ciężarowym składającym się z ciągnika siodłowego marki V. o numerze rejestracyjnym (...) i naczepy o numerze rejestracyjnym (...) z zamiarem przemycenia papierosów w drodze powrotnej. Zestawem tym na co dzień jeździł P. K. (1) i tylko on został formalnie wpisany jako kierowca tego zestawu ciężarowego, zaś K. N. (1) pojechał nieformalnie, albowiem tego dnia oficjalnie przebywał na urlopie. Decyzję o wyjeździe K. N. (1) z P. K. (1) podjął oskarżony A. P. (1). Zgodnie z zapewnieniem oskarżonego obydwaj mieli w ten sposób „odkuć się” finansowo za poprzednią wpadkę na granicy, obydwaj mieli za ten przemyt otrzymać od oskarżonego zapłatę. Po rozładowaniu towaru w Rosji K. N. (1) telefonicznie zawiadomił oskarżonego, że zgodnie z wcześniejszymi ustaleniami udają się na parking w miejscowości E. w okolicach Smoleńska. Po dojechaniu na parking K. N. (1) telefonicznie zawiadomił o tym oskarżonego. Po kilkudziesięciu minutach blisko naczepy zastawu ciężarowego K. N. (1) zatrzymał się ten sam co wcześniej samochód dostawczy na rosyjskich numerach rejestracyjnych, z którego wysiedli ci sami co wcześniej Rosjanie. Tym razem Rosjanie zdjęli dwa koła zapasowe z naczepy oraz 4 koła z przedniej podniesionej i środkowej podniesionej osi naczepy, po czym założyli do naczepy koła ze znajdującymi się wewnątrz papierosami bez znaków akcyzy. Po założeniu tych kół K. N. (1) i P. K. (1) ruszyli zestawem ciężarowym do Polski, a konkretnie do bazy w miejscowości Z.. Po drodze obydwaj zmieniali się za kierownicą. W dniu 04 kwietnia 2010 roku K. N. (1) został zatrzymany przez funkcjonariuszy urzędu celnego na polsko-litewskim przejściu granicznym w B.. W tym czasie P. K. (1) spał w kabinie samochodu. Celnicy ujawnili w kołach naczepy zestawu ciężarowego K. N. (1) papierosy bez polskich znaków akcyzy w ilości 6350 paczek, przez co nastąpiło narażenie na uszczuplenie należności celnej w kwocie 5.318 zł oraz należności podatkowych w kwocie 83.986 zł, w tym podatku akcyzowego w kwocie 66.217 zł oraz podatku od towarów i usług w kwocie 17.769 zł. K. N. (1) telefonicznie zawiadomił o tym oskarżonego, który stwierdził, że K. N. (1) ma postępować tak jak poprzednio. W tym samym dniu za zestawem ciężarowym K. N. (1) na przejściu granicznym poruszały się również dwa inne zestawy ciężarowe firmy transportowej oskarżonego, w których kołach funkcjonariusze celni również wykryli nielegalne papierosy.

K. N. (1) także i tym razem przyznał się do przewożenia nielegalnych papierosów, biorąc na siebie winę za przemyt, tak jak to ustalił z oskarżonym. Oskarżony powiedział swoim kierowcom, że w przypadku kiedy oni będą wskazywać jego jako organizatora przemytu, to wymiar kary nałożonej na oskarżonego (jako przedsiębiorcę) będzie wyższy i tym samym nie będzie on mógł pomagać kierowcom w spłacie nałożonych na nich ewentualnych kar grzywny.

W związku z powyższymi zrachowaniami z dnia 28 marca 2010 r. i 04 kwietnia 2010 r. K. N. (1) za przestępstwo skarbowe z art. 6 § 2 kks w zw. z art. 54 § 1 i 2 kks w zb. z art. 63 § 2 i 6 kks w zb. z art. 91 § 1 i 3 kks w zw. z art. 7 § 1 kks został skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w Olsztynie II Wydziału Karnego z dnia 19 października 2010 r w sprawie II Ks 172/10 zmienionym wyrokiem Sądu Okręgowego w Olsztynie z dnia 25 stycznia 2011 r. w sprawie VII Ka 1311/10 na karę grzywny w wymiarze 200 stawek dziennych po 50 zł każda. Orzeczono wobec niego również środek karny w postaci obowiązku uiszczenia kwoty 237.200 zł stanowiącej równowartość przedmiotu służącego do popełnienia przestępstwa skarbowego w postaci ciągnika samochodowego marki V. oraz naczepy ciężarowej marki (...). Zarówno K. N. (1) jak i oskarżony A. P. (1) nie spodziewali się nałożenia przez Sąd obowiązku uiszczenia kwoty 237.200 zł stanowiącej równowartość zestawu ciężarowego, który zwrócono A. P. (1).

Po prawomocnym zakończeniu sprawy II Ks 172/10 K. N. (1) zwrócił się do oskarżonego A. P. (1), oczekując pomocy oskarżonego w spłacie orzeczonej kary i środka karnego ale w odpowiedzi K. N. (1) otrzymał od oskarżonego wypowiedzenie umowy o pracę.

Także P. K. (1) za przemyt papierosów w dniu 28 marca 2010 r. został skazany. Wyrokiem Sądu Rejonowego w Suwałkach z dnia 08 lipca 2010 r. w sprawie II Ks 121/10 wymierzono mu karę grzywny w kwocie 40.000 zł, którą spona do dziś. Oskarżony A. P. (1) nie pomógł mu sponać grzywny i dlatego P. K. (1) odszedł z firmy oskarżonego.

P. K. (1) nie poniosł odpowiedzialności za przemyt papierosów w dniu 04 kwietnia 2010 r.

T. M. (1) nie był zatrudniony w firmie oskarżonego, jednakże świadczył na rzecz firmy oskarżonego usługi w charakterze kierowcy. W ten sposób T. M. (1) wykonał na rzecz firmy oskarżonego 6-7 kursów, w czasie których nie były przemycane papierosy. Po pewnym czasie T. M. (1) dowiedział się od kierowców zatrudnionych w firmie oskarżonego, że niektórzy kierowcy płać oskarżonemu pieniądze w kwocie około 1.500 zł za przemyt papierosów w kołach naczep samochodowych należących do oskarżonego. Po uzyskaniu tych informacji T. M. (1) przeprowadził rozmowę z oskarżonym A. P. (1) na terenie firmy oskarżonego. W czasie tej rozmowy zaproponował oskarżonemu, że zapłaci mu 1.500 zł za udostępnienie mu zestawu ciężarowego na potrzeby przemytu papierosów w kołach naczepy. Zakupem papierosów, ich załadunkiem i rozładunkiem miał zająć się T. M. (1), a oskarżony miał tylko wyrazić zgodę na wykorzystanie kół naczepy do przemytu papierosów. Oskarżony przystał na tę propozycję. Świadkiem tej rozmowy był C. D. (1). T. M. (1) miał na tym przemycie zarobić około 3.000 euro.

Zgodnie z powyższymi ustaleniami T. M. (1) wyjechał do Rosji ciągnikiem siodłowym marki (...) o numerze rej. (...) wraz z naczepą marki K. o numerze rejestracyjnym (...), przewoził legalny towar. Po rozładowaniu swego zestawu ciężarowego w Rosji, za własne pieniądze zakupił w okolicach Smoleńska papierosy bez polskich znaków akcyzy, które następnie zostały przez niego załadowane do sześciu kół naczepy. Następnie ruszył do Polski.

W dniu 30 kwietnia 2010 r. T. M. (1) został zatrzymany przez funkcjonariuszy urzędu celnego na polsko-litewskim przejściu granicznym w B.. Funkcjonariusze (...) G. zatrzymali do kontroli ciągnik siodłowy kierowany przez T. M. (1). W sześciu kołach naczepy wskazanego zestawu ciężarowego funkcjonariusze celni ujawnili ukryte papierosy w ilości 6.317 paczek, przez co nastąpiło narażenie na uszczuplenie należności celnej w kwocie 4.836 zł oraz należności podatkowych w kwocie 83.276 zł, w tym podatku akcyzowego w kwocie 65.873 zł oraz podatku od towarów i usług w kwocie 17.403 zł. Wyrokiem Sądu Rejonowego w Suwałkach z dnia 24 listopada 2011 r. w sprawie VII Ks 241/10 T. M. (1) został skazany za czyn z art. 54 § 1 i 2 kks w zb. z art. 63 § 2 i 6 kks w zb. z art. 91 § 1 i 4 kks w zb. z art. 7 § 1 kks na karę grzywny w ilości 120 stawek dziennych po 350 zł każda. Jednocześnie orzeczono przepadek na rzecz Skarbu Państwa naczepy marki K.. Do sprawy VII Ks 241/11 wstąpił w charakterze interwenienta A. P. (1). W tej sprawie T. M. (1) wyjaśnił, że cały proceder przemytu papierosów był doskonale znany jego pracodawcy A. P. (1), ponieważ przed wyjazdem zwrócił się do niego z propozycją aby ten użyczył mu naczepy na potrzeby przemytu papierosów. Za użyczenie naczepy A. P. (1) miał otrzymać od T. M. (1) kwotę 1.500 zł.

Przesłuchani w tej sprawie C. D. (1), K. N. (1) oraz P. K. (1) także w swoich zeznaniach podkreślali, że ich pracodawca A. P. (1) nie tylko wiedział o przemycie papierosów ale również ten przemyt organizował wskazując miejscowość E. (w okolicy Smoleńska) w Rosji, gdzie były ładowane nielegalne papierosy, opracował sposób przewozu i rozładunku papierosów oraz za ich pośrednictwem przekazywał pieniądze osobom dokonującym załadunku papierosów. Po udanej próbie przemytu oskarżony odbierał przewiezione papierosy i zajmował się ich dalszą dystrybucją.

W toku prowadzonego postępowania toczącego się przed Sądem Rejonowym w Suwałkach w sprawie VII Ks 241/10 ujawniono więc rolę oskarżonego A. P. (1) w zorganizowanym przemycie papierosów, co zostało podkreślone w sporządzonym uzasadnieniu do wyroku, w którym Sąd Rejonowy w Suwałkach dał wiarę wyjaśnieniom T. M. (1).

W dniu 30 kwietnia 2010 r. funkcjonariusze (...) G. P. SG w B. ujawnili przemyt papierosów przez innego pracownika firmy oskarżonego – P. O. (1). W wyniku przeszukania kierowanego przez niego pojazdu marki V. o numerze rejestracyjnym (...) z naczepą marki K. o numerze rejestracyjnym (...) ujawniono łącznie 3.989 paczek papierosów bez polskich znaków akcyzy, które znajdowały się w dwóch zapasowych kołach oraz w dwóch kołach znajdujących się na podniesionej osi naczepy. P. O. (1) za powyższy czyn wziął winę na siebie.

W 2010 roku oskarżony zatrudniał około 30 kierowców i mniej więcej tyle też było pojazdów. Jak wyżej wspomniano, samochody firmy były oznaczone pod jeden kolor. Na przedzie samochodów znajdował się naklejony biały napis z logo firmy oskarżonego, plandeki były koloru czerwonego i posiadały namalowane białe napisy z logo firmy oskarżonego. Po pewnym czasie, gdy zaczęły się „wpadki” w związku z przemytem przez kierowców oskarżonego papierosów przez granicę, kierowcy zobowiązani zostali przez oskarżonego do zerwania naklejek z samochodów oraz do zmycia z plandek napisów z logo firmy oskarżonego. Dzięki temu zestawy ciężarowe oskarżonego miały na granicy nie rzucać się w oczy celników.

W dniu 26 lutego 2014 roku do Urzędu Celnego w O. Referatu Dochodzeniowo Śledczego zgłosił się K. N. (1), który przerażony wysokością nałożonego na niego obowiązku uiszczenia kwoty 237.200,00 złotych stanowiącej wartość przedmiotu służącego do popełnienia przestępstwa skarbowego, formalnie zgłosił popełnienie przez oskarżonego A. P. (1) przestępstwa przemytu celnego towarów w postaci papierosów bez polskich znaków akcyzy. K. N. (1) wskazał miejsce załadunku papierosów, jakim był zakład wulkanizacji w miejscowości E. w okolicy Smoleńska w Rosji, sposób przewozu papierosów, jakim były koła naczep oraz opisał jak to oskarżony za pośrednictwem kierowców uczestniczących w procederze przemytu papierosów, przekazywał pieniądze osobom dokonującym załadunku papierosów

(dowód: protokół k. 2-4, 67,163-165, 166-169, 170-171, 172-173, 185, 189, notatka urzędowa k. 9, 28, 49, 50, 63, 64, 65, 81, 104, 123, 130, 135, 140, 145, 150, 214, 215, 239, 257, 260, 262, protokół przeszukania k. 10-11, 13-14, 29, 30, 105-107, 216-218, 243-245, 247-248, dokumentacja fotograficzna k. 12, 48, wyliczenie wartości celnej k. 15, 34, 95, 114, 219, 250, protokół przesłuchania K. N. k. 16-18, 36-38, 59-60, 72-73, 136-137, protokół przesłuchania F. K. k. 19-20, protokół oględzin k. 21-22, 32, 33, 51-53,117-120, 151-157, 231-232, kopia dowodu rejestracyjnego k. 24, 46, 108, 109, 110, 133, 138, 144, 148, 241, 242, licencja k. 25, 47, 133v, 229, pokwitowanie k. 26, 41, 42, odpis postanowienia k. 27, 54, 55, 66, 116, 121, 122, 251, 252, protokół zatrzymania k. 31, 111-113, protokół przesłuchania M. T. k. 35, 61, protokół przesłuchania P. K. k. 39-40, protokół przesłuchania A. P. k. 56-57, 127, dane osobopoznawcze k. 68, 342, 343, pisma k. 69, 70, 71, 149, 174-175, 191, 246, 570, protokół przesłuchania P. K. k. 74-75, 141-143, odpisy wyroków k. 82-84, 89-92, 159, 160, 176, 177, 178, 179, 180, 181, 182, 183, 184, 186-188, 190, 228, 238, 261, 263, 267, protokół przesłuchania P. D. k. 115, protokół przesłuchania T. M. k. 124-125, zapytanie o karalność k. 126, 259, 344, 461, 529, 593, protokół przesłuchania J. J. k. 131-132, protokół przesłuchania P. O. k. 146-147, zeznania świadka P. O. k. 196-197, protokół przesłuchania S. L. k. 220-221, protokół przesłuchania M. K. k. 222-223, protokół przesłuchania M. K. k. 224-227, 236-237, 253-254, protokół przesłuchania K. K. k. 233-234, protokół przesłuchania M. P. k. 249, materiał pogładowy k. 255-256, protokół przesłuchania J. R. k. 264,

częściowo wyjaśnienia podejrzanego A. P. k. 346-347, 419-420, 555-556, 592, zeznania świadka G. J. k. 268-269, 434, 556v, zeznania świadka T. R. k. 271-272, 421, 538, zeznania świadka B. K. k. 274-275, 421v, 574v, zeznania świadka P. K. k. 288-289, 421v-422, 538v-539v, zeznania świadka K. N. k. 292-293, 420v-421, 444v, 536v-538, zeznania świadka M. K. k. 301-302, 444v-445, 583v, zeznania świadka A. K. k. 324-325, 435v-436, 556v-557, zeznania świadka K. K. k. 335-337, 421, 538v, zeznania świadka P. O. k. 421, 583v-584, zeznania świadka D. R. k. 434v-435, 556-558, zeznania świadka E. R. k. 435v, 558, kopia listy płac k. 443, rozliczenie k. 548-554).

Oskarżonemu A. P. (1) postawiono w toku prowadzonego postępowania przygotowawczego zarzut popełnienia przestępstwa skarbowego z art. 9 § 1 kks w zw. z art. 54 § 1 kks w zb. z art. 63 § 2 i 6 kks w zb. z art. 86 § 1 i 3 kks w zw. z art. 7 § 1 kks.

Oskarżony A. P. (1) na etapie postępowania przygotowawczego nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i odmówił składania wyjaśnień (k. 346-347).

Podczas rozprawy głównej oskarżony A. P. (1) także nie przyznał się do popełnienia zarzucanego czynu, szeroko opisywał w jaki sposób zatrudniani byli u niego kierowcy. Wskazał, że praktycznie nie miał on z zatrudnianiem kierowców nic wspólnego, ponieważ tymi sprawami zajmowała się D. R. (1), która jest nadal zatrudniona u oskarżonego oraz E. R. (1), która w tamtym okresie czasu pracowała w firmie oskarżonego.

Następnie oskarżony wyjaśnił, iż K. N. (1) nie chciał jechać do Rosji i wziął urlop w okresie od 31 marca do 01 kwietnia 2010 r., więc nie powinien być wówczas w trasie z P. K. (1). Przyznał, iż samochody firmy były oznaczone pod jeden kolor, plandeki były czerwone i miały logo firmy, a jak plandeka się zniszczyła, to była zmieniana na plandekę bez logo firmy. Zaprzeczył aby polecał zmywać napisy z plandek naczep samochodowych (k. 419v-420). Posądzanie go o organizowanie przemytu papierosów nazwał pomówieniami (k. 445).

Świadek K. N. (1) złożył zeznania zgodne z dokonanymi przez Sąd ustaleniami faktycznymi.

Świadek P. K. (1) złożył zeznania zgodne z dokonanymi przez Sąd ustaleniami faktycznymi.

Świadek T. R. (2) zeznał, że w 2010 r. przez około pół roku pracował w firmie oskarżonego jako kierowca, przewoził zestawem ciężarowym towary do M.. Część naczep miała logo firmy oskarżonego, część nie miała logo, a z części naczep logo zostało zerwane. W okresie zatrudnienia w firmie oskarżonego świadek raz został na granicy zatrzymany z nielegalnymi papierosami marki V. w ilości 1000 sztuk, które schował między silnikiem a kabiną samochodu. Świadek zakupił te papierosy osobiście za własne pieniądze, nie pamięta gdzie. Oskarżony nic o tych papierosach nie wiedział.

Świadek K. K. (1) zeznał, że pracował w firmie oskarżonego jako kierowca. Pomiędzy kierowcami firmy oskarżonego były prowadzone rozmowy o tym, że oskarżony zajmuje się przemytem papierosów i że firma oskarżonego strasznie szybko się rozwija w tamtym czasie. Po upływie 1-2 miesięcy od podjęcia pracy w tej firmie oskarżony A. P. (1) zaproponował świadkowi dorobienie do pensji kwoty 1500-2500 zł na przemycie papierosów z Rosji, jednakże świadek na tę propozycję nie przystał. Świadcowi wiadomo, że w przemycie papierosów brał udział K. N. (1). Świadek K. K. dwukrotnie został na granicy zatrzymany przez celników za przemyt papierosów. Te papierosy świadek osobiście kupił w sklepach w Rosji, zaś oskarżony nic o tym nie wiedział.

Świadek G. J. (2) zeznał, że przez kilka miesięcy pracował w firmie oskarżonego jako kierowca. W tym okresie, wracając pustym zestawem ciężarowym z Rosji, został zatrzymany na granicy z nielegalnymi papierosami marki J. (...) w ilości 200 kartonów, które osobiście kupił. Oskarżony nic o tych papierosach nie wiedział. Świadek słyszał, że kierowcy w firmie oskarżonego przywozili papierosy z Rosji, ale nie słyszał, aby ten przemyt organizował oskarżony. Zdaniem świadka kierowcy zajmowali się tym przemytem na własną rękę, a oskarżony nic o tym nie wiedział. Świadek w trasie przy alkoholu słyszał, że kierowcy oskarżonego dzielili się z nim pieniędzmi za przemyt. Słyszał też, że oskarżony składał innym kierowcom propozycje przemytu papierosów, ale świadek G. J. takiej propozycji od oskarżonego nie otrzymał.

Świadek A. K. (2) zeznał, że przez około 1 miesiąc pracował w firmie oskarżonego jako kierowca. Podczas postoju gdzieś na parkingu słyszał od innych kierowców, że w firmie oskarżonego przemyca się papierosy. W okresie zatrudnienia w firmie oskarżonego świadek nie przemycał papierosów. Przed zatrudnieniem się u oskarżonego świadek został na granicy zatrzymany z nielegalnymi papierosami.

Świadek D. R. (1) zeznała, że pracuje w firmie oskarżonego od 2002 r. jako pracownik biurowy. Do jej obowiązków należy organizowanie pracy kierowcom, rozliczanie wyjazdów, prowadzenie akt osobowych kierowców. Zlecenie wyjazdu świadek przekazywał dla kierowcy ustnie, bez dokumentu. Kierowca otrzymywał jedynie dokumenty potrzebne do przewiezienia towaru i przekroczenia granicy z towarem. Czasem zdarzało się, że zestawy ciężarowe wracały z Rosji z innymi oponami, których się w firmie oskarżonego nie używało. Świadek nie wiedział czemu tak się dzieje, a kierowcy nie potrafili tego wyjaśnić. Z tego powodu w firmie oskarżonego wprowadzono rejestr opon, dzięki któremu problem opon zniknął. Świadek nigdy nie słyszał aby kierowcy oskarżonego przemycali papierosy. W okresie od 29 marca do 11 kwietnia 2010 r. K. N. (1) przebywał na urlopie wypoczynkowym i świadkowi nic nie wiadomo aby miał on w dniu 30 marca 2010 r. wyjechać do Rosji wraz z kierowcą P. K. (1). Tego dnia z bazy firmy oskarżonego zestawem ciężarowym wyjeżdżał sam P. K. (1), zaś K. N. (1) nie było w tym samochodzie. Nie było takich sytuacji, aby kierowcy składali wnioski o urlop in blanco. Świadcowi nie wiadomo dlaczego na wniosku urlopowym K. N. (1) nie ma naniesionej numeracji. Każdy kierowca dysponował służbowym telefonem komórkowym. Na naczepach zestawów

ciężarowych znajdowało się logo firmy oskarżonego, które później zaczęło znikać, być może pod wpływem warunków atmosferycznych

Świadek E. R. (1) zeznała, że przez około 2-3 lata pracowała w firmie oskarżonego na stanowisku pracownika administracyjno-biurowego. Nie słyszała, aby kierowcy oskarżonego przemycaли papierosy. Kierowcy nie składali wniosków urlopowych in balno. W firmie prowadzony był rejestr opon, ponieważ zestawy ciężarowe wracały z trasy z innymi oponami. W okresie pracy słyszała, że jeden samochód firmy oskarżonego został zatrzymany na granicy za przemyt.

Świadek B. K. (2) zeznał, że przez 7 miesięcy pracował w firmie oskarżonego jako kierowca. W tym okresie otrzymał od oskarżonego propozycję dorobienia dodatkowych pieniędzy do pensji na przemycie papierosów w kołach, jednakże świadek nie zgodził się na propozycję oskarżonego. Świadek widział też, jak oskarżony dawał K. N. (1) w kopercie pieniądze za przemyt papierosów z Rosji do Polski. Świadek zapytał wówczas K. N. (1) co to za pieniądze i on odpowiedział, że są to pieniądze za przemyt papierosów, po czym przełożył je do swojego portfela. Z samochodów oskarżonego zaczęły znikać logo firmy oskarżonego aby samochody te nie rzucały się w oczy na granicy. Przed zatrudnieniem się w firmie oskarżonego świadek był karany za przemyt papierosów.

Świadek M. K. (3) zeznał, że w 2010 r. przez 3-4 miesiące pracował w firmie oskarżonego jako kierowca. Nic mu nie wiadomo na temat nielegalnego przewożenia papierosów w firmie oskarżonego.

Świadek P. O. (1) zeznał, że w 2010 r. pracował w firmie oskarżonego w charakterze kierowcy. Jeden z kierowców firmy oskarżonego namówił go do przemytu papierosów przez granicę, przy czym świadek nie chciał powiedzieć który. W kwietniu 2010 r. wracając pustym zestawem ciężarowym z Rosji na własną rękę zakupił na Litwie za cenę 15.000-20.000 zł papierosy, które w okolicach K. osobiście ukrył w kołach naczepy. Papierosy miał przewieźć w okolice swego miejsca zamieszkania, nie pamięta już gdzie. Został jednak zatrzymany na granicy za przemyt papierosów. Oskarżony nic o tym przemycie nie wiedział. A. P. (1) jest niesłusznie oskarżany o przemyt papierosów. Kierowcy oskarżonego opowiadali, że przemycają papierosy do Polski.

T. M. (1) przesłuchany w charakterze oskarżonego w sprawie VII Ks 241/10 na rozprawie w dniu 04 listopada 2010 r. (k. 163-165) wyjaśnił, że na własną rękę przemycał papierosy w kołach naczepy. Ma chore dziecko, chciał w ten sposób zarobić na leczenie i rehabilitację dziecka. Właścicielem naczepy był A. P. (1), który nic o przemycie nie wiedział. Następnie na rozprawie w dniu 26 maja 2011 r. w tej samej sprawie złożył wyjaśnienia zgodne z dokonanymi przez Sąd ustaleniami faktycznymi. A. P. (1) wiedział, że w kołach naczepy będą przemycane papierosy. T. M. (1) w rozmowie z A. P. (1) ustalił, że A. P. (1) będzie dostawał za przemyt papierosów kwotę 1.500 zł. Stwierdził, że wcześniej wyjaśniał inaczej, bo chciał uniknąć wyższej kary, jednakże dowiedział się jak surową odpowiedzialność poniósł kierowca K. N. (1).

C. D. (1) przesłuchany w charakterze świadka w sprawie VII Ks 241/10 na rozprawie w dniu 27 czerwca 2011 r. złożył zeznania zgodne z dokonanymi przez Sąd ustaleniami faktycznymi.

Sąd zważył, co następuje:

W ocenie Sądu wina oskarżonego A. P. (1) co do popełnienia przypisanych mu czynów nie budzi żadnych wątpliwości i znajduje swoje potwierdzenie w zgromadzonym w sprawie materiale dowodowym, a przede wszystkim w zeznaniach świadków K. N. (1) i P. K. (1), a także w wyjaśnieniach T. M. (1) złożonych przed Sądem Rejonowym w Suwałkach w sprawie VII Ks 241/10. A wyjaśnienia oskarżonego A. P. w zakresie sprzecznym z ustalonym przez Sąd stanem faktycznym, nie zasługują na wiarę.

Z zeznań świadków K. N. (1) i P. K. (1) wynika, że oskarżony A. P. obydwu kierowcom zaproponował dodatkowy zarobek przy przemycie papierosów z Rosji. Świadkowie ci mieli przewozić legalny towar do Rosji, a w drodze powrotnej z Rosji do Polski mieli w kołach naczep samochodowych przewozić nielegalne papierosy. Obydwaj kierowcy mieli tylko podstawić rozładowane zestawy ciężarowe we wskazanym poprzez oskarżonego miejscu w Rosji,

a następnie przewieźć papierosy przez granicę do wskazanego przez oskarżonego miejsca w Polsce. Wszystkimi pozostałymi czynnościami związanymi z przemytem papierosów do Polski, w tym także rozliczeniem finansowym z Rosjanami, zajmował się oskarżony. W przypadku kierowców K. N. (1) i P. K. (1) to oskarżony decydował kiedy i gdzie papierosy zostaną załadowane, w jaki sposób będą przewożone przez granicę, a także gdzie i przez kogo zostaną rozładowywane z naczep. Świadkowie K. N. (1) i P. K. (1) nie podejmowali przy tym żadnych decyzji, a jedynie postępowali zgodnie ze wskazówkami oskarżonego, przekazanymi ustnie przed ich wyjazdem do Rosji oraz telefonicznie w trakcie ich pobytu w Rosji. Oskarżony poinstruował też obydwu kierowców co mają powiedzieć w razie wykrycia papierosów na przejściu granicznym przez celników. Oskarżony decydował o wysokości premii za przemyt dla każdego z kierowców i osobiście kierowcom taką premię w kopercie przekazywał. Relacje obydwu kierowców odnośnie przebiegu ich rozmowy z oskarżonym oraz ich zadań związanych z przemytem papierosów do Polski, pokrywają się ze sobą, co zdaniem Sądu świadczy o działaniu oskarżonego w ramach pewnego sprawdzonego schematu, w którym zmieniali się jedynie kierowcy. K. N. (1) ani P. K. (1) nie twierdzili przy tym, że oskarżony polecał im wykonywanie jakichkolwiek czynności związanych z przemytem. Obydwaj zeznali, że otrzymali od oskarżonego jedynie propozycję udziału w przemyśle, nie zaś polecenie przemycaenia papierosów przez granicę. Mogli tej propozycji nie przyjąć i nie ponieśliby z tego powodu żadnych konsekwencji. Obydwaj kierowcy zeznali też, że przystali na propozycję przemytu papierosów ze wyłącznie względów finansowych, chcieli bowiem w ten sposób uzyskać dodatkowy zarobek.

Sąd w pełni dał wiarę zeznaniom świadków K. N. (1) i P. K. (1). Okoliczność, iż świadkowie ci, po wykryciu papierosów w kołach naczep kierowanych przez nich zestawów ciężarowych na przejściu granicznym w B., winę wzięli na siebie twierdząc, że ich pracodawca A. P. (1) nic o przemyśle nie wiedział, zdaniem Sądu nie pozbawia zeznań tych świadków wiarygodności, albowiem taka postawa obydwu świadków została wcześniej uzgodniona z oskarżonym. Kierowcy ci, w sytuacji wykrycia papierosów na przejściu granicznym i tak nie byli w stanie uniknąć odpowiedzialności karnej za przemyt tych papierosów, zaś obciążając oskarżonego ryzykowałiby utratą pracy w wyniku orzeczenia przepadku zestawów ciężarowych, a tym samym utratą dochodów, a jednocześnie utratą możliwości podjęcia kolejnych prób przemytu papierosów. Poza tym oskarżony obiecywał obydwu kierowcom pomoc w spłacie nałożonych na nich kar grzywny, twierdząc przy tym, że kary nakładane na kierowców są niższe, niż kary nakładane na właścicieli firm transportowych.

Podnoszona przez oskarżonego okoliczność, iż świadek K. N. (1) w dniu 30 marca 2010 r. nie mógł wraz z P. K. (1) wyjechać zestawem ciężarowym do Rosji, ponieważ w tym okresie przebywał na urlopie, nie ma znaczenia dla odpowiedzialności oskarżonego za zorganizowanie przemytu papierosów w drodze powrotnej z Rosji do Polski. Pamiętać bowiem należy, że kilka dni wcześniej zarówno K. N. (1) jak i P. K. (1) zostali zatrzymani z nielegalnymi papierosami na granicy i, zdaniem Sądu, ich wspólny wyjazd do Rosji został przez oskarżonego zaplanowany właśnie dlatego, by obydwaj mogli zrekompensować sobie niedawną wpadkę. Niewykluczone też, że to właśnie w ten sposób oskarżony planował pomoc kierowcom w spłacie ewentualnych grzywien za przemyt nielegalnych papierosów. Poza tym obydwaj kierowcy spójnie zeznali, że decyzję o ich wspólnym wyjeździe do Rosji podjął oskarżony A. P.. W tych okolicznościach urlop świadka K. N. w omawianym okresie nie może w żaden sposób wpływać na ocenę wypełnienia przez oskarżonego znamion przypisanego mu w tym okresie czynu zabronionego.

Zeznania świadków K. N. (1) i P. K. (1) znajdują potwierdzenie w zeznaniach innych świadków. I tak świadek M. T. (2) podczas przesłuchania przed Urzędem Celnym w S. (k. 35 i 61) zeznał, że K. N. (1) tuż po wykryciu w dniu 04 kwietnia 2010 r. papierosów w kołach naczepy jego zestawu ciężarowego stwierdził, że papierosy te nie są jego, tylko szefa. Świadek K. K. (1) na k. 336v zeznał, że 1-2 miesiące od chwili zatrudnienia się w firmie oskarżonego otrzymał od oskarżonego propozycję dorobienia do pensji na przemyśle papierosów, jednakże nie zgodził się na przemyt papierosów. Świadek B. K. (2) na k. 274v zeznał, że również i on otrzymał od oskarżonego propozycję przewożenia papierosów, lecz się na to nie zgodził. Zeznał też, że widział jak oskarżony przekazywał K. N. (1) dodatkowe pieniądze w kopercie za przemyt papierosów. Tym samym także świadkowie K. K. i B. K. potwierdzili fakt składania przez oskarżonego kierowcom propozycji przemytu papierosów z Rosji, a z drugiej strony potwierdzili też swobodę w podejmowaniu przez kierowców decyzji czy na taki przemyt się godzą, czy też nie. Nadto świadek G. J. zeznał, że

słyszał, iż oskarżony innym kierowcom składał propozycje przemytu papierosów, choć on sam takiej propozycji od oskarżonego nie otrzymał.

Sąd uznał zeznania omówionych wyżej świadków w zakresie dokonanych ustaleń faktycznych za wiarygodne, gdyż zeznania te są logiczne, zbieżne w swojej treści i wzajemnie się uzupełniają. Sąd nie doszukał się bowiem w przedstawionych przez wymienionych świadków relacjach z przebiegu poszczególnych zdarzeń żadnych nieścisłości. W kwestiach zasadniczych zeznania te nie różnią się od siebie, nie występują między tymi zeznaniami istotne sprzeczności, które dyskwalifikowałyby te zeznania jako wiarygodne źródła dowodowe w sprawie. Tym samym Sąd uznał, że te dowody osobowe zasługują na uwzględnienie, a tym bardziej, że znajdują potwierdzenie w pozostałym zebranym materiale dowodowym.

Powyższe ustalenia i rozważania prowadzą do wniosku, że oskarżony A. P. (1) w stosunku do świadków K. N. (1) i P. K. (1) dopuścił się zjawiskowej formy popełnienia przestępstwa nie w postaci zarzucanego mu aktem oskarżenia sprawstwa polecającego, lecz w postaci sprawstwa kierowniczego, a to z uwagi na brak jakichkolwiek podstaw do stwierdzenia, że oskarżony wydawał tym kierowcom polecenia dokonania czynów zabronionych. Tymczasem na sprawstwo polecające składają się dwa elementy, które zadecydowały o jego wyodrębnieniu spośród form zjawiskowych przestępstwa – istnienie **zależności** pomiędzy wydającym polecenie a jego wykonawcą oraz wydanie **polecenia** wykonania czynu zabronionego. O ile między oskarżonym a jego kierowcami istniała formalna zależność wyrażająca się w tym, że byli oni pracownikami prowadzonej przez oskarżonego firmy, o tyle jednak nie zaistniał drugi z wymienionych elementów sprawstwa polecającego, jakim jest wydanie polecenia wykonania czynu zabronionego. Treść polecenia wyrażać powinna rzeczywistą i wyraźną wolę przełożonego przekazaną w sposób umożliwiający podwładnemu zrozumienie polecenia oraz **zobowiązujący** podwładnego do podjęcia czynności zgodnie z wolą osoby wydającej polecenie. Odbiorca polecenia popełnienia czynu zabronionego nie powinien mieć wątpliwości co do jego charakteru. Co więcej, powinien on zdawać sobie sprawę z faktu, że **nakazano** mu podjęcie działania lub zaniechania działania naruszającego obowiązującą ustawę karną. Sytuacja, w której się znalazł, przedstawia się jednakże tak, że w praktyce nie ma on żadnego wyboru. Każda decyzja naraża go na przykre konsekwencje. Jeżeli bowiem zrealizuje polecenie wykonania czynu przestępnego, narazi się tym samym na odpowiedzialność karną, jeżeli natomiast odmówi wykonania polecenia osobie, od której jest uzależniony, naraża się na niebezpieczeństwo poniesienia uszczerbku na jego mieniu, zdrowiu, życiu, itp. Tymczasem kierowcy oskarżonego mieli realną możliwość dokonania wyboru co do popełnienia przestępstwa, a oskarżony nie wywierał na nich w tym zakresie jakiegokolwiek presji. Co istotne kierowcy, którzy nie zgodzili się na propozycję przemykania papierosów przez granicę, nie ponieśli, a nawet nie obawiali się poniesienia konsekwencji ze strony oskarżonego.

Za najistotniejszą cechę przypisaną oskarżonemu zjawiskowej formy popełnienia przestępstwa, jaką jest sprawstwo kierownicze, uznać należy niewątpliwie władztwo oskarżonego nad realizacją przez jego kierowców znamion czynu zabronionego. Władztwo to ze swej istoty wynikało z istnienia porozumienia pomiędzy oskarżonym a faktycznym wykonawcą lub wykonawcami czynu zabronionego. Elementem treści tego porozumienia jest fakt, że na płaszczyźnie realizacji znamion czynu zabronionego jego fizyczny wykonawca podporządkował się woli oskarżonego, który chciał, aby osoba działająca lub osoby działające w porozumieniu zrealizowały przedmiotowe znamiona czynu zabronionego. Rozumiane w taki sposób władztwo (ze wszystkimi jego częściami składowymi, przede wszystkim zaś – faktycznym panowaniem nad bezprawną akcją i kontrolowaniem jej przebiegu) jest tym elementem, który swą treścią kryminalną wykracza poza prawnokarne konstrukcje podżegania lub pomocnictwa.

Sąd podzielił także zeznania przesłuchanych w charakterze świadków T. R. (2), G. J. (2), A. K. (2), M. K. (3) i P. O. (1), którzy ogólnie stwierdzili, iż pracowali u oskarżonego bardzo krótko, nie mają wiedzy na temat przemykania papierosów przez kierowców zatrudnionych u oskarżonego A. P. (1), natomiast ich wpadki związane z przemytem papierosów przez granicę to tylko i wyłącznie ich inicjatywa, o której oskarżony nic nie wiedział. Zeznania wymienionych świadków nie są sprzeczne z zeznaniami innych świadków obciążających oskarżonego i wskazują na to, że obok sytuacji polegających na organizowaniu przemytu papierosów przez oskarżonego (K. N., P. K.) lub na

ułatwianiu tego przemytu (T. R. M.), niektórzy kierowcy oskarżonego organizowali taki przemyt na własną rękę, nie informując o tym oskarżonego.

Sąd także podzielił zeznania przesłuchanych w charakterze świadków D. R. (1) oraz E. R. (1). Świadkowie zgodnie potwierdzili ustalone fakty dotyczące okoliczności, w jaki sposób odbywało się zatrudnienie pracowników w firmie oskarżonego, kto był odpowiedzialny za organizację pracy kierowców, a kto za stan techniczny pojazdów. Świadkowie potwierdzili, iż logo firmy oskarżonego A. P. (1) na naczepach w pewnym momencie zaczęło znikać z plandek, lecz świadkom nie była znana tego przyczyna („być może warunki atmosferyczne były przyczyną”), jak również świadkowie nie mieli wiedzy odnośnie przemytu papierosów przez kierowców zatrudnionych u oskarżonego A. P. (1). Zeznania tych świadków wskazują na to, że niektórzy pracownicy firmy oskarżonego brali udział w przemyśle papierosów przez granicę, niektórzy tylko o istnieniu takiego procederu w firmie oskarżonego słyszeli, a inni nie mieli na ten temat żadnej wiedzy.

Zdaniem Sądu teza oskarżenia, iż A. P. (1) w stosunku do kierowcy T. M. (1) był sprawcą polecającym dokonanie czynu zabronionego, nie może się ostać, albowiem nie znajduje ona potwierdzenia w zebranych w sprawie materiale dowodowym. Ujawniona rola oskarżonego w tym zakresie sprowadzała się bowiem jedynie do pomocnictwa w popełnieniu czynu zabronionego przez T. M. (1) i czerpania korzyści finansowych za ułatwienie dokonania tego czynu przy wykorzystaniu należącego do oskarżonego pojazdu.

Zauważyć bowiem należy, iż według T. M. (1) oskarżony miał jedynie wyrazić zgodę na wykorzystanie naczepy zestawu ciężarowego należącego do oskarżonego do przewiezienia nielegalnych papierosów, za co oskarżony zażądał gratyfikacji finansowej w kwocie 1.500 zł. Wyjaśnienia T. M. (1), złożone w sprawie VII Ks 241/10, którym Sąd dał wiarę, wykluczają możliwość przypisania oskarżonemu popełnienia przestępstwa w formie sprawstwa polecającego lub sprawstwa kierowniczego. Co prawda początkowo T. R. M. twierdził, że przemycał papierosy na własną rękę, a oskarżony A. P. o niczym nie wiedział, jednakże następnie zmienił swoje wyjaśnienia twierdząc, że A. P. (1) o przemyśle papierosów wiedział i że miał otrzymać 1.500 zł za udostępnienie naczepy do tego przemytu. T. R. M. stwierdził też, że wcześniej wyjaśniał inaczej, bo chciał uniknąć wyższej kary, jednakże dowiedział się jak surową odpowiedzialność poniósł kierowca K. N. (1). Zdaniem Sądu te zmodyfikowane wyjaśnienia T. R. M. zasługują na wiarę. Wskazał on przyczynę zmiany swoich wyjaśnień, a jego twierdzenia w zmodyfikowanej wersji zostały potwierdzone przez świadka C. D. (1) (k. 170v), który słyszał rozmowę oskarżonego A. P. z T. R. M.. W rozmowie tej oskarżony A. P. za udostępnienie naczepy zestawu ciężarowego do przemytu papierosów z Rosji zażądał od T. R. M. kwoty 1.500 zł. Zdaniem Sądu zarówno T. R. M., jak i C. D. nie mieli żadnych powodów, by bezpodstawnie obciążać oskarżonego A. P.. Tym samym wyjaśnieniom oskarżonego A. P. w zakresie sprzecznym z relacjami T. R. M. i C. D., Sąd nie dał wiary.

Wskazać należy, że istota pomocnictwa polega na ułatwieniu popełnienia czynu zabronionego, w szczególności przez dostarczenie narzędzi, środka przewozu, udzielenie rady lub informacji. Zgodnie z art. 18 § 3 kk odpowiada za pomocnictwo, kto w zamiarze, aby inna osoba dokonała czynu zabronionego, swoim zachowaniem ułatwia jego popełnienie, w szczególności dostarczając narzędzie, środek przewozu, udzielając rady lub informacji.

W ocenie Sądu, wina oskarżonego A. P. (1) odnośnie popełnienia przypisanych mu przestępstw karno-skarbowych nie budzi żadnych wątpliwości i w całym zakresie znajduje swoje potwierdzenie w zgromadzonym materiale dowodowym, zaś wyjaśnienia oskarżonego nie zasługują na wiarę i stanowią jedynie linię obrony przyjętą przez oskarżonego, a zmierzającą do uchylecia się od odpowiedzialności karnej za popełnione czyny. Na uwagę zasługuje fakt, że w złożonych wyjaśnieniach w dniu 26 stycznia 2016 r. oskarżony przytacza nowe okoliczności, których wcześniej nie podnosił, a odnoszące się do istnienia grupy przestępczej, które to w jego ocenie mają oddalać od niego ciężące na nim zarzuty.

Mając na uwadze powyższe okoliczności, zarzucane oskarżonemu A. P. zachowanie należało rozbić na dwa osobne czyny odnoszące się do kierowania wykonaniem czynu zabronionego przez K. N. (1) i P. K. (1) w okresie od 28 marca do 04 kwietnia 2010 roku oraz do ułatwienia w dniu 30 kwietnia 2010 r. popełnienia czynu zabronionego przez T. M. (1), poprzez przyjęcie że oskarżony A. P.:

1. w okresie od 28 marca 2010 roku do 04 kwietnia 2010 roku z nieustalonego miejsca, kierował wykonaniem czynu zabronionego przez K. N. (1) i P. K. (1), polegającego na sprowadzeniu na terytorium kraju w miejscowości B. wyrobów akcyzowych bez uprzedniego oznaczenia znakami akcyzy w postaci 16610 paczek papierosów różnych marek, przy czym w dniu 28 marca 2010 roku przez K. N. (1) 4000 paczek papierosów marki V. oraz w dniu 04 kwietnia 2010 roku 5850 paczek papierosów marki V. i 500 paczek papierosów marki L. (...), w dniu 28 marca 2010 roku przez P. K. (1) 6260 paczek papierosów marki V., które uprzednio zostały wprowadzone na obszar celny Unii Europejskiej z Rosji bez dopełnienia obowiązku celnego polegającego na przedstawieniu organowi celnemu i zgłoszeniu towaru celnego, w ten sposób, że wskazał czas i miejsce załadunku papierosów w zakładzie wulkanizacji w miejscowości E. w okolicy Smoleńska w Rosji, sposób przewozu papierosów, jakim były koła naczep, sposób przekazania pieniędzy osobom dokonującym załadunku papierosów, miejsce rozładunku papierosów w Polsce, przez co nastąpiło narażenie na uszczuplenie należności celnej w kwocie 13.988,00 zł oraz należności podatkowych w kwocie 219.733,00 zł, w tym podatku akcyzowego w kwocie 173.208,00 zł oraz podatku od towarów i usług w kwocie 46.525,00 zł, czym wypełnił znamiona przestępstwa skarbowego z art. 9 § 1 kks w zw. z art. 54 § 1 kks w zb. z art. 63 § 2 i 6 kks w zb. z art. 86 § 1 i 3 kks w zw. z art. 7 § 1 kks,

2. w dniu 30 kwietnia 2010 roku, działając w zamiarze popełnienia przestępstwa przez T. M. (1), ułatwił mu jego dokonanie poprzez udostępnienie mu ciągnika siodłowego wraz z naczepą, sprowadzenie (...) paczek papierosów marki J. (...) i (...) paczek papierosów marki L. (...), które uprzednio zostały wprowadzone na obszar celny Unii Europejskiej z Rosji bez dopełnienia obowiązku celnego polegającego na przedstawieniu organowi celnemu i zgłoszeniu towaru celnego, przez co nastąpiło narażenie na uszczuplenie należności celnej w kwocie 4.836,00 zł oraz należności podatkowych w kwocie 83.276,00 zł, w tym podatku akcyzowego w kwocie 65.873,00 zł oraz podatku od towarów i usług w kwocie 17.403,00 zł, czym wypełnił znamiona przestępstwa skarbowego z art. 18 § 3 kk w zw. z art. 20 § 2 kks w zw. z art. 54 § 1 i 2 kks w zb. z art. 63 § 2 i 6 kks w zb. z art. 91 § 1 i 4 kks w zw. z art. 7 § 1 kks.

Podnieść należy, iż pomimo tego, że oskarżony A. P. (1) konsekwentnie nie przyznawał się do popełnienia zarzucanego mu czynu, Sąd nie podzielił wyjaśnień złożonych przez oskarżonego w kwestii zasadniczej, a odnoszącej się do prawnokarnej oceny jego zachowania, a mianowicie co do przebiegu zaistniałych zdarzeń związanych z całym procederem organizacji przemytu papierosów. Wyjaśnienia oskarżonego w tym zakresie pozostają bowiem w opozycji do zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, a przede wszystkim do zeznań świadków K. N. (1) i P. K. (1), a także do wyjaśnień T. M. (1). Poczynione na podstawie zebranego w sprawie materiału dowodowego ustalenia dają podstawę do przyjęcia, iż wina w zakresie czynów przypisanych oskarżonemu A. P. (1) została dostatecznie udowodniona i nie budzi ona żadnych wątpliwości. Z całą pewnością oskarżony nie tylko ułatwiał przemyt papierosów, ale w niektórych przypadkach także organizował ten przemyt. Zdawał też sobie sprawę z tego, że niektórzy kierowcy przemycają papierosy na własną rękę, o czym świadczył fakt, iż zestawy ciężarowe wracały z Rosji do bazy ze zmienionymi oponami. Skala tego zjawiska w firmie oskarżonego była tak duża, że oskarżony podjął decyzję o usunięciu logo jego firmy z zestawów ciężarowych, by zestawy te na granicy mniej rzucały się w oczy celników.

Uznając oskarżonego A. P. (1) za winnego popełnienia przypisanych mu przestępstw Sąd za czyn opisany w punkcie **1.** na podstawie art. z art. 9 § 1 kks w zw. z art. 54 § 1 kks w zb. z art. 63 § 2 i 6 kks w zb. z art. 86 § 1 i 3 kks w zw. z art. 7 § 1 kks skazał go i na podstawie art. 54 § 1 kks w zw. z art. 7 § 2 kks wymierzył mu karę 1 roku pozbawienia wolności oraz karę grzywny w ilości 200 stawek dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki na kwotę 300 zł, natomiast za czyn opisany w punkcie **2.** na podstawie art. z art. 18 § 3 kk w zw. z art. 20 § 2 kks w zw. z art. 54 § 1 i 2 kks w zb. z art. 63 § 2 i 6 kks w zb. z art. 91 § 1 i 4 kks w zw. z art. 7 § 1 kks skazał go i na podstawie art. 54 § 1 i 2 kks w zw. z art. 7 § 2 kks w zw. z art. 19 § 1 kk w zw. z art. 20 § 2 kks wymierzył mu karę grzywny w ilości 30 stawek dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki na kwotę 300 zł.

Wymierzając oskarżonemu wymienione kary Sąd kierował się dyrektywami o jakich mowa w art. 53 kk, mając na uwadze stopień winy i społecznej szkodliwości przypisanych mu czynów, w tym przede wszystkim dyrektywy o charakterze wychowawczym i zapobiegawczym, cele jakie mają być osiągnięte wobec sprawcy oraz potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. W ocenie Sądu kara ta, choć surowa - jeżeli chodzi

o orzeczoną karę grzywny, bo związana jest ona przecież z uszczupleniem stanu majątkowego oskarżonego - jest jedynym sposobem, aby wzbudzić w oskarżonym potrzebę poszanowania nie tylko prawa i zasad obowiązujących w społeczeństwie, ale także innych podstawowych wartości. Kara ta, oprócz funkcji wychowawczej i zapobiegawczej dla samego oskarżonego (który działał przecież w celu osiągnięcia określonej korzyści majątkowej), będzie również z pewnością przestrożą dla innych sprawców podobnych przestępstw, a zatem spełni swoje cele w zakresie prewencji ogólnej oraz pozwoli zaakcentować nieopłacalność przestępstwa i zapewnić rzeczywistą jej dolegliwość wobec sprawcy.

Jako okoliczność działającą na korzyść oskarżonego, Sąd uwzględnił jego dotychczasową niekaralność.

Jako okoliczność obciążającą Sąd wziął pod uwagę rolę jaką pełnił oskarżony w przemyśle papierosów oraz działanie w sposób zaplanowany.

Jednocześnie Sąd uznał, iż w stosunku do oskarżonego istnieje pozytywna prognoza kryminologiczna, a zwłaszcza zachodzą przesłanki ku temu, aby przypuszczać, iż nie będzie on już powracał na drogę przestępstwa. W tych okolicznościach Sąd zawiesił warunkowo oskarżonemu wykonanie orzeczonej kary 1 roku pozbawienia wolności tytułem próby na okres 3 lat, o czym orzeczono w punkcie III sentencji wyroku.

Na podstawie art. 85 §1 kk w zw. z art. art. 20 § 1 kks przy zast. art. 2 § 2 kks Sąd, zgodnie z zasadą przewidzianą w przepisie art. 39 § 1 kks, przy zastosowaniu zasady absorpcji, orzekł wobec oskarżonego karę łączną grzywny w wysokości 200 stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 300 zł. Ustalając ilość stawek dziennych oraz zasadę łączenia kar grzywny Sąd kierował się zakazem reformationis in peius w postępowaniu ponownym (art. 443 kpk). Ustalając wysokość stawki dziennej Sąd wziął pod uwagę dochody sprawcy, jego warunki osobiste, rodzinne, stosunki majątkowe i aktualne możliwości zarobkowe.

Nadto Sąd, na podstawie art. 34 § 1, 2 i 4 kks w zw. z art. 22 § 2 pkt 5 kks, orzekł wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia działalności gospodarczej o profilu transportowym **w obrocie zagranicznym** na okres 3 lat, o czym orzeczono w punkcie IV sentencji wyroku. Środek ten, orzeczony obok kary pozbawienia wolności i kary grzywny, stanowił będzie dla oskarżonego dodatkową dolegliwość. Podnieść należy, że to właśnie działalność gospodarcza o profilu transportowym w obrocie zagranicznym, jaką prowadził i prowadzi nadal oskarżony, stanowiła „przykrywkę” dla nielegalnego przemytu i do pewnego czasu znacznie go ułatwiała.

Mając na uwadze ogólną sytuację majątkową oskarżonego, który prowadzi działalność gospodarczą o profilu transportowym i posiada liczne składniki majątkowe, Sąd na podstawie art. 3 ust. 1 w zw. z art. 21 pkt 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. z 1983 r. Nr 49, poz. 223 ze zm.) i art. 627 kpk w zw. z art. 113 § 1 kks, zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe w kwocie 12.486,87 zł, w tym opłatę w kwocie 12.180,00, o czym orzeczono w punkcie V sentencji wyroku.

ZARZĄDZENIE

1. odnotować,
2. odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć obrońcy oskarżonego – adw. J. J.,
3. za 14 dni lub z apelacją.

N., dn. 19.08.2016 r.